



**Nederlandse Vereniging
voor Rechtspraak**

De Minister van Justitie
Mr. E.M.H. Hirsch Ballin
Postbus 20301
2500 EH Den Haag

Datum: 28 april 2008
Uw kenmerk: 5530733/08/6
Ons kenmerk: B2.1.8./1546/BM
Bijlage(n): -
Onderwerp: Wijziging van de Advocatenwet in verband met de positie van de advocatuur in de rechtsorde

Geachte heer Hirsch Ballin,

Bij brief van 3 maart jl. hebt u het concept-wetsvoorstel tot Wijziging van de Advocatenwet in verband met de positie van de advocatuur in de rechtsorde voor advies voorgelegd aan de Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak (NVvR). De NVvR heeft ook kennis genomen van het aan dit wetsvoorstel mede ten grondslag liggende advies van de Commissie Van Wijmen. Het advies is voorbereid in de wetenschappelijke commissie van de NVvR.

De NVvR onderschrijft het belang van een goede regeling van de positie van de advocatuur in de rechtsorde, waarin de advocaat inderdaad een bijzondere taak heeft. In de concept-memorie van toelichting, blz. 5, wordt in dit verband opgemerkt dat goede rechtspleging en een eerlijk proces vereisen dat een zaak op een juiste wijze aanhangig wordt gemaakt en dat standpunten van partijen behoorlijk aan de rechter worden gepresenteerd. Het moge duidelijk zijn dat, alleen al om die reden, vanuit de rechterlijke macht het belang van een goede kwaliteit van de advocatuur hoog wordt geschat. Daarenboven heeft de advocaat een taak in het bewaken van de rechtsgang, ten behoeve van zijn cliënt. Dit kan bijvoorbeeld meebrengen dat de advocaat in een strafzaak erop let, of de justitiële autoriteiten de toepasselijke vormvoorschriften in acht nemen en voldoende aandacht besteden aan de argumenten van zijn cliënt.

Tegen deze achtergrond is het voor de rechter en het O.M. lastig, een standpunt in te nemen over de voorgestelde kernwaarden van de advocatuur en de opneming daarvan in de wet in formele zin. Enerzijds heeft de NVvR oog voor de in de concept-memorie van toelichting geschetste maatschappelijke ontwikkelingen, die zakelijke verhoudingen en interdisciplinair bepaalde kwaliteitseisen in de plaats hebben doen treden van het vroegere standsbesef; daarbij past een codificatie. Anderzijds gaat het grotendeels om de deontologie van het beroep van advocaat; daarbij past dat de advocatuur zelf zijn weg bepaalt te midden van die maatschappelijke ontwikkelingen. Met name daar waar de advocaat ten behoeve van zijn cliënt de rechtsgang bewaakt, ligt niet in de rede dat juist de te controleren instanties (rechter en O.M., verenigd in de NVvR) de omvang van deze controle mede bepalen. Om deze reden onthoudt de NVvR zich van advies omtrent de opneming in de wet (art. 10a van de Advocatenwet) van kernwaarden van de advocaat en omtrent de inhoud daarvan (het concept-wetsvoorstel noemt



onafhankelijkheid, partijdige belangenbehartiging, deskundigheid, vertrouwelijkheid, integriteit en publieke verantwoordelijkheid voor een goede rechtsbedeling). De NVvR gaat er vanuit dat de verdere uitwerking van deze kernwaarden zijn beslag krijgt in regelgeving van de Orde en te zijner tijd in uitspraken van de tuchtrechter.

De rechter krijgt te maken met de beroepsopvatting van de advocaat in gevallen, die niet in het concept-wetsvoorstel zijn geregeld, zoals bijvoorbeeld het geval dat een advocaat als getuige wordt gehoord en zich op zijn verschoningsrecht beroept of in het geval dat voorwerpen onder een advocaat in strafvorderlijk beslag worden genomen.

De NVvR kan zich verenigen met de voorgestelde opdracht aan de NOvA om regels te stellen betreffende de bevordering van de vakbekwaamheid van advocaten en de kwaliteit van de beroepsuitoefening (artikel 28a, eerste lid). Hetzelfde geldt ten aanzien van de voorgestelde mogelijkheid om onder bepaalde omstandigheden advocaten die geen advocatuurlijke werkzaamheden verrichten van het tableau te schrappen (artikel 8a) en de bepaling dat moet zijn voldaan aan de bij of krachtens verordening gestelde eisen om voor hernieuwde inschrijving in aanmerking te komen (artikel 2, tweede lid).

Vanzelfsprekend is de kwaliteit van de rechtspleging gebaat bij goed opgeleide en goed functionerende advocaten. De voorgestelde wijzigingen kunnen hieraan een bijdrage leveren.

De bepaling dat de NOvA regels stelt over de inrichting van een klachten- en geschillenregeling (artikel 28a, tweede lid) stuit op zichzelf niet op bezwaren. In de concept-memorie van toelichting, blz. 24, is terecht opgemerkt dat de verplichte aansluiting bij een geschillenregeling niet betekent dat voor de advocaat of een cliënt de weg naar de civiele rechter wordt afgesloten: zij dienen uiteindelijk altijd de mogelijkheid te hebben om een geschil aan de rechter voor te leggen. De NVvR maakt bij de voorgestelde bepaling wel enkele technische/redactionele opmerkingen. In de eerste plaats ziet zij een discrepantie tussen de tekst van de voorgestelde bepaling en de toelichting daarop. De bepaling dat de NOvA regels stelt over de inrichting van een klachten- en geschillenregeling houdt tekstueel slechts in dat, als er zo'n regeling is, deze aan bepaalde eisen moet voldoen. De voorgestelde wettekst impliceert niet zonder meer dat elke advocaat verplicht is aan een klachten- en geschillenregeling deel te nemen. In verband daarmee valt tevens op te merken dat in de toelichting niet duidelijk is of een interne klachtenregeling van het kantoor (of de kantorencombinatie) volstaat, dan wel deelname aan een door de NOvA georganiseerde klachten- en geschillenregeling vereist is. Tenslotte is in de toelichting onduidelijk of de verplichting tot deelneming geldt jegens cliënten, jegens de NOvA, jegens andere advocaten (hetgeen van belang is in verband met de zgn. relativiteitseis wanneer iemand nakoming van die verplichting zou willen afdwingen) en of deze verplichting ook bestaat ten opzichte van klachten van niet-clieënten.

Het schrappen van de zgn. begrotingsprocedure (art. 32 – 40 Wet tarieven in burgerlijke zaken) stuit, wat de NVvR betreft, niet op bezwaren.

Voor het overige geeft de voorgestelde tekst de NVvR geen aanleiding tot het maken van opmerkingen.

Namens het hoofdbestuur van de Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak,
de Wetenschappelijke Commissie

F.F. Langemeijer,
voorzitter

